

ผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

นางปัจฉิมา ธนสันติ
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

นางดวงพร รอดพยาธิ์
รองอธิบดี

นายสมศักดิ์ พณิชยกุล
รองอธิบดี

บรรณาธิการ

นางสาววันเพ็ญ นิโครวนจำรัส
เลขานุการกรม

เลขาของบรรณาธิการ

นางสาววรรณศรี โชติกะพุกคณะ
นางสาวสุจิตรา ปานจนะ

กองบรรณาธิการ

นางสาวเข็มะศิริ นิษฐาการ
นางสาวชลธิชา แจ่มกระจ่าง
นางสาวชุติมา มั่งมี
นางสาวพรพรม อังศ์สิงห์
นายวิชิต ผาดไธสง
นางสาวสายฝน แปงหอม
นางสาวมลชา พรหมมาแพทย์
นางสาวจิตสุวรรณ์ เพชรโชติ
นายจักรกฤษณ์ เจริญพงศ์
นายจักรา ยอดมณี
นางสาวนฤมล ศรีคำขลิบ
นายปรีชา เนียมถนอม
นางสาวนวรรณ์ ตันกมลลาสน์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนพยุหะ 1 ต.บางนคร.สอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทร 0-2547-4696, 0-25474621-5 สายด่วน 1368

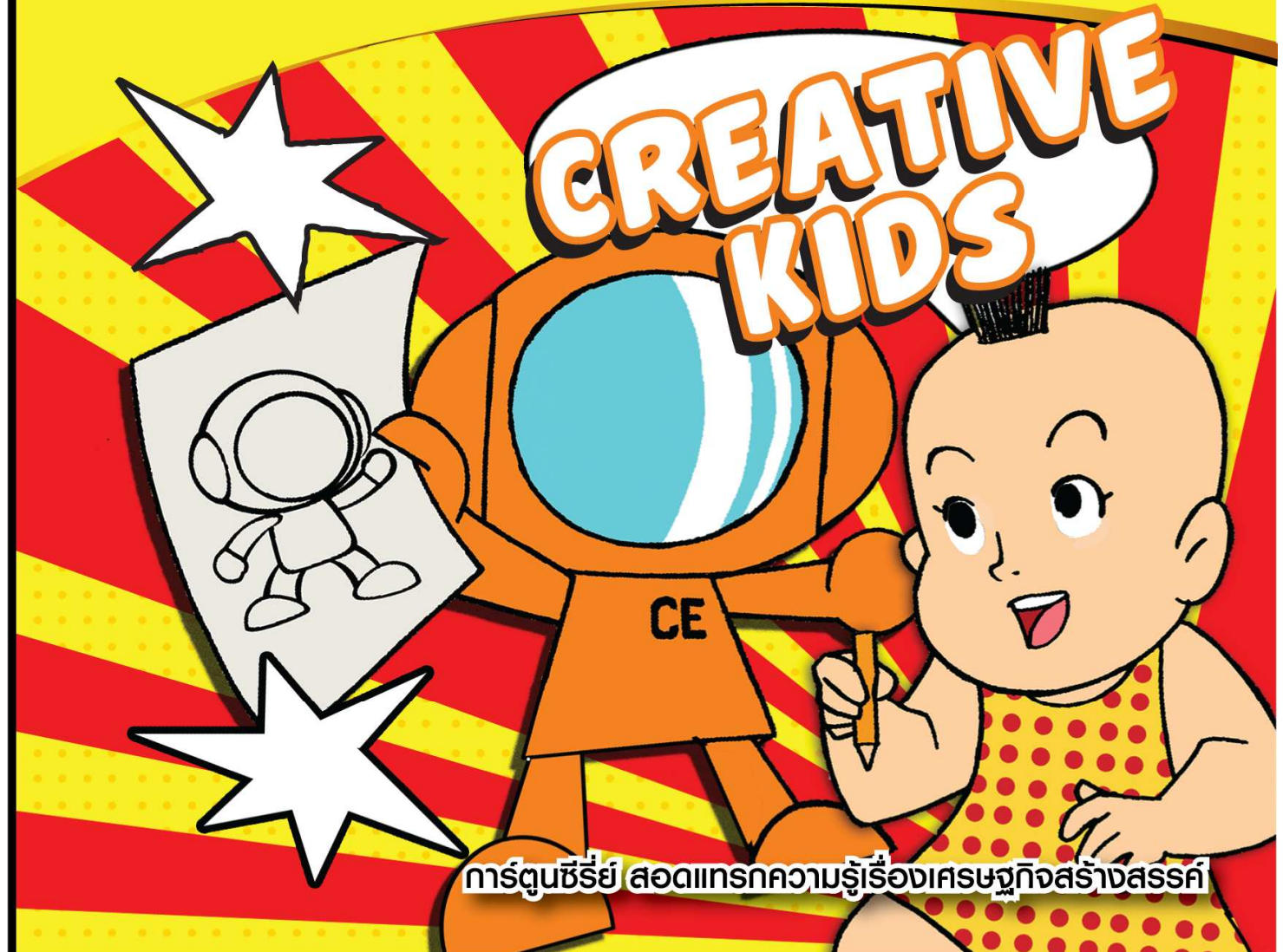
www.ipthailand.go.th

IP JOURNAL
ISSN 1905-7156

วารสารทรัพย์สินทางปัญญา

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2553

การ์ตูนซีรี่ส์ สอดแทรกความรู้เรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์

สารบัญ

CONTENT

ฉบับนี้สอดใส่ไปกับ **CREATIVE KIDS**

- 01 DIP Exclusive Speech
- 02 เรื่องเด่นประเด็นดัง
สม.เขื่อนอเมริกา
- 04 เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
12 พันธสัญญา
- 06 ไอพี วาไรตี้
- 10 บทบาท: พิธีสารมาดริด
- 12 จีไอ ไทยแลนด์ ไขไทยรายره
- 14 CREATIVE KIDS
- 16 เทคโนโลยีไอพี อีพเทค
- 18 อัครมนตรีทรัพย์สินทางปัญญา
- 20 กฎหมาย/ประกาศ/ระเบียบ
- 21 มีอะไรน่าสนใจในงานลิขสิทธิ์ ?
- 22 แปลงความคิดเป็นเงิน
- 23 เครื่องข่ายสัมพันธ์
- 24 คุยเพื่อเรื่องละมิด
- 26 กฎหมาย ไอพี น่ารู้
- 28 สรุปพลสถิติการดำเนินงาน
ปี 2552
- 29 ตามมาฉบับนี้

สารจากอริบตี

สวัสดีผู้อ่านทุกท่าน กลับมาอีกครั้งกับ วารสารทรัพย์สินทางปัญญา ฉบับนี้ฉบับแรกของเราปีที่ 6 หากจะเปรียบเทียบกับอายุเด็กหนึ่งคนนั้น 6 ขวบปี เป็นวัยที่กำลังสดใส น่ารัก กำลังต้องการการเรียนรู้และพัฒนาเป็นอย่างมาก ฉบับนี้เราจึงประเดิมกันด้วยประเด็นสดใสด้านรับเทศกาลวันเด็ก ด้วยเนื้อหาของโครงการ Creative Kids ที่อัดแน่นไปด้วยสาระที่น่าสนใจ

และในช่วงต้นปีที่ผ่านมา ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีการสรุปผลงานความสำเร็จในด้านต่างๆ หลายโครงการด้วยกัน อีกทั้งยังได้เปิดตัวและเริ่มดำเนินงานใหม่ๆ กันตั้งแต่ต้นปี หากท่านได้ติดตามข่าวสารด้านทรัพย์สินทางปัญญาจะพอทราบกันบ้างแล้ว อาทิ เรื่องเด่นประเด็นดังคือ การไปเยือนสหรัฐฯ ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านอลงกรณ์ พลบุตร พร้อมคณะผู้บริหารกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อหารืองานด้านเศรษฐกิจและด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี และเพื่อให้เห็นสมัย วัตถุประสงค์การนี้เราได้เห็นเติมคอลัมน์พิเศษคือ "เทคโนโลยี ไอพี อีพเทค" เป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบการจัดการสารสนเทศของข้อมูลด้านทรัพย์สินทางปัญญาในระดับนานาชาติที่ประสิทธิภาพสูง จะน่าสนใจสักแค่ไหนอย่างไร เชิญติดตามต่อไปในเล่ม อีกทั้งยังมีบทความเกี่ยวกับมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้กับงานลิขสิทธิ์ เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาของโลกรูทิจการค้าและเทคโนโลยีปัจจุบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาไทยที่สามารถรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมได้ทัดเทียมนานาประเทศอีกด้วย

ขอฝากทิ้งท้ายไว้กับก้าวแรกของศักราชใหม่แห่งการพัฒนาทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศไทย โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญานั้นเพื่อเป้าหมายหลัก คือ "การพัฒนาสู่เมืองไทย เมืองนวัตกรรม Creative Thailand"

นางปัจฉิมา ธนสันดี
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

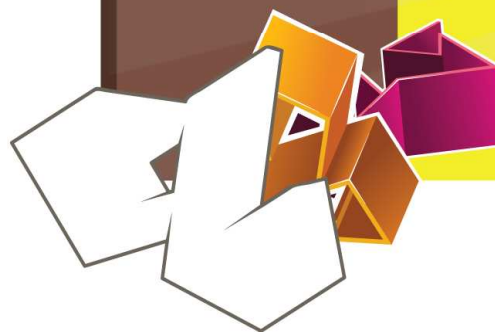

โอวาท รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ เนื่องในเทศกาลวันเด็ก

ในโอกาสเทศกาลวันเด็ก ประจำปี 2553 นี้ฯ พณฯ ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ให้คำขวัญไว้ว่า "คิดสร้างสรรค์ ขยันไม่ผู้ เติบโตคุณธรรม" ซึ่งเป็นคำขวัญที่ต่อยอด และมุ่งปลูกฝังเยาวชนของชาติให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการคิดสร้างสรรค์ ด้วยการเรียนรู้ ในทางที่พึงงาม

หากจะกล่าวถึงความคิดสร้างสรรค์ของวัยเด็กแล้วนั้น เรียกได้ว่ามีความเป็นอิสระมากกว่าวัยอื่นๆ จินตนาการอยู่คู่กับเด็กอย่างแยกกันไม่ออกโดยธรรมชาติ เพียงแต่วัยนี้เยาวชนไทยในยุคที่โลกพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง จำเป็นจะต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์เป็นสำคัญ เพื่อเชื่อมโยงการเรียนรู้ชีวิตในด้านการเรียน และการเล่นให้เดินควบคู่กันไปอย่างสมดุล สนุกสนาน และเกิดคุณประโยชน์ต่ออนาคตเยาวชนเอง อีกทั้งยังเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็น "เมืองไทย เมืองนวัตกรรม Creative Thailand" ในอนาคตอันใกล้อย่างยิ่งนี้

นายอลงกรณ์ พลบุตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายอลกรณ์ พลบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์เปิดเผยว่า ในการเดินทางเยือนสหรัฐอเมริกา ได้พบกับนาย Ron Kirk ผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (United States Trade Representative – USTR) และภาคเอกชนสหรัฐฯ เช่น สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ (International Intellectual Property Alliance – IIPA) สมาคมซอฟต์แวร์ธุรกิจ (Business Software Alliance – BSA) หอการค้าสหรัฐฯ (American Chamber of Commerce) และสภาธุรกิจสหรัฐฯ-อาเซียน (US-ASEAN Business Council) เพื่อหารือเรื่องการค้า และทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การหาข้อสรุปการเจรจา WTO รอบโดฮา ความคืบหน้าด้านสถานการณ์ทรัพย์สินทางปัญญาและนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย เรียกร้องให้สหรัฐฯ ตอสิทธิพิเศษทางภาษี (GSP) กับสินค้าเครื่องประดับเงินของไทยคืน C-Bond ที่สหรัฐฯ เก็บกับสินค้ากุ้งส่งออกของไทย ยกเลิกการเข้ามาตรวจ Zeroing กับสินค้าถุงพลาสติก เป็นต้น

นาย Ron Kirk ผู้แทนการค้าสหรัฐฯ ได้แสดงความชื่นชมรัฐบาลไทยและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ให้ความสำคัญกับการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างต่อเนื่องในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมสหรัฐฯ ได้รับความเสียหายจากการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาทั่วโลกหลายพันล้านเหรียญในแต่ละปี โดยนาย Kirk เห็นว่าการริเริ่มใหม่ๆ ของรัฐบาลไทย เช่น การยกระดับทรัพย์สินทางปัญญาเป็นนโยบายแห่งชาติ การเปิดตัวนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาอย่างจริงจังจะเป็นแนวทางที่ดีในการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยในอนาคต ในกรณีนี้ นาย Kirk ได้แสดงความหวังว่าการดำเนินการต่างๆ ของไทยจะประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขณะนี้สหรัฐฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาจัดอันดับประเทศค้าตามกฎหมายการค้ามาตรา 301 พิเศษ และเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์แห่งสหรัฐฯ ว่าจะเน้นไทยดำเนินนโยบายที่ให้ความร่วมมือกับการป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ ซึ่งได้รับการชื่นชมและยอมรับจากองค์กรทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) และองค์การการค้าโลก (UNCTAD) ว่าเป็นแนวทางที่จะช่วยสร้างงาน สร้างรายได้ และขยายความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ด้วยเหตุนี้ ไทยจึงมีแผนที่จะจัดการประชุม World Creative Economic Forum ขึ้นในเดือนธันวาคม 2553 ที่ประเทศไทย โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากองค์การระหว่างประเทศ เช่น WIPO UNCTAD และผู้สนใจทั่วโลก มาประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งที่ผ่านมาไทยมีการตั้งคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีการประกาศพันธสัญญาของรัฐบาล 12 ข้อ โดยมีเป้าหมายที่จะขยายสัดส่วนของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน GDP ร้อยละ 12 เป็นร้อยละ 20 ภายในปี พ.ศ. 2555

ทั้งนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการบริหารนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ได้นำผู้แทนภาคเอกชนกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งและแอนิเมชันของไทย เช่น สหมงคลฟิล์มกับตนา เทคก้า (TAGGA) และสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งประเทศไทย เยือนนครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 2-3 กุมภาพันธ์ 2553 เพื่อพบหารือกับบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์และแอนิเมชันชื่อดังของฮอลลีวูด เช่น วอลสตีลนีย์ โซนี่พิกเจอร์ ผู้บริหารสตูดิโอที่ถ่ายทอดภาพยนตร์ แอนิเมชัน และสเปเชียลเอฟเฟกต์ เพื่อขอให้ผู้สร้างหนังสหรัฐฯ พิจารณานำแสดงไทยร่วมแสดงภาพยนตร์ของฮอลลีวูด และร่วมทุนสร้างหนังและแอนิเมชันกับไทย ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมภาพยนตร์และแอนิเมชันของไทยสู่สากล ตามนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของรัฐบาล ที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทยที่มีศักยภาพ เช่น แอนิเมชัน และภาพยนตร์ ซึ่งไทยมีความเชี่ยวชาญ และปัจจุบันก็เป็นแหล่ง outsource อันดับต้นของเอเชีย ในการทำ post-production หรือกระบวนการหลังจากการถ่ายหนังเสร็จสิ้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการตัดต่อ มิกซ์เสียง การทำสเปเชียลเอฟเฟกต์ หรือการมีโรงถ่ายและสตูดิโอที่เมาะตราบาน ให้ใช้จุดแข็งเหล่านี้ต่อยอดขยายตลาดของไทยให้กว้างขึ้นไปสู่สากล เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเพิ่มความเจริญทางเศรษฐกิจของไทย

รมช.พาณิชย์ ปลื้ม สหรัฐฯ ชมนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไทย

ช่วยเศรษฐกิจขยายตัวอย่างยั่งยืน พร้อมผลักดันหนังและแอนิเมชันไทยสู่สากล

2010/02/03 06:20

2010/02/02

C คำมั่นสัญญาของรัฐบาล Creative Thailand — Commitments —

เป้าหมายในการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน (Creative Industrial Hub of ASEAN)
2. เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จากร้อยละ 12 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เป็นร้อยละ 20 ภายในปี พ.ศ. 2555

พันธสัญญาของรัฐบาลภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง

ด้านที่ 1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Infrastructure)

พันธสัญญาที่ 1 :

จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใน 6 เดือน (Creative Economy Agency)

พันธสัญญาที่ 2 :

ปรับระบบการดูแลและการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งระบบภายใน 6 เดือน

พันธสัญญาที่ 3 :

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น ระบบ 3G, Fiber optics, Broadband และ WiMAX

ด้านที่ 2 สร้างรากฐานและปลูกฝังความสามารถด้านการคิด และการสร้างสรรค์ในระบบการศึกษาไทย (Creative Education & Human Resource)

พันธสัญญาที่ 4 :

เพิ่มกิจกรรมสร้างสรรค์ในหลักสูตรการเรียนการสอน จัดให้มีวิชาเรียน ตำราเรียนเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และทรัพย์สินทางปัญญา ภายในปีการศึกษาหน้าเพื่อสร้างรากฐานด้านความคิดสร้างสรรค์ให้กับระบบการศึกษาไทย

พันธสัญญาที่ 5 :

สนับสนุนทักษะช่างเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบดีไซน์ ศิลปะแขนงต่างๆ และรวมทั้งเพิ่มจำนวนบุคลากร และกำลังคนที่มีขีดความสามารถในด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ด้านที่ 3 กระตุ้นให้ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Society & Inspiration)

พันธสัญญาที่ 6 :

ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ภายในพื้นที่ โดยการต่อยอดภูมิปัญญาไทย

พันธสัญญาที่ 7 :

ยกย่องความสำเร็จของคนไทยที่มีผลงานความคิดสร้างสรรค์ที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศไทยและสนับสนุนโครงการต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดกระแสเมืองไทยเมืองนักคิด หรือนิยามวัฒนธรรมหรือศิลปะไทยต่อประชาคมโลก

พันธสัญญาที่ 8 :

จัดให้มีพื้นที่กิจกรรมและแสดงผลงานที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ (Creative Zone) เพิ่มขึ้นในสถานที่ต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาค เช่น พื้นที่ทัศนศิลป์ (Visual Art Zone) พื้นที่ศิลปะการแสดง (Performing Art Zone) เพื่อเปิดกว้างให้นักคิด นักสร้างสรรค์นำเสนอผลงานสร้างสรรค์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ด้านที่ 4 ส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Business Development & Investment)

พันธสัญญาที่ 9 :

จัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสนับสนุนแหล่งเงินทุนต่างๆ เพื่อรองรับการเริ่มต้นธุรกิจจนถึงต่อยอดธุรกิจของภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

พันธสัญญาที่ 10 :

จัดให้มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และจัดให้มี พ.ร.บ. ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยเฉพาะเพื่อส่งเสริมการลงทุนและการต่อยอดทางธุรกิจของภาคเอกชน

พันธสัญญาที่ 11 :

ส่งเสริมด้านการตลาด กิจกรรมเชิงพาณิชย์และการส่งเสริมการส่งออกสินค้าหรือบริการสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทยสู่ตลาดโลก

พันธสัญญาที่ 12 :

จัดสรรงบประมาณตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2553 – 2555 เพื่อวางรากฐานและขับเคลื่อนโครงการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในวงเงิน 20,000 ล้านบาท

IP VARIETY

แถลงข่าว CLEA 2010
ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
23 ธันวาคม 2552

กิจกรรมจัดทำคู่มือปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
“เครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง” ณ จังหวัดอุดรธานี 18-19 กุมภาพันธ์ 2553

รณรงค์หยุดใช้ของปลอม
ณ คลองถม กทม.
22 ธันวาคม 2552

จับของกลางปทุมธานี
ณ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 3 กุมภาพันธ์ 2553

แถลงข่าวรณรงค์ใช้ซอฟต์แวร์ไทย
ณ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
27 พฤศจิกายน 2552

IP VARIETY

โครงการ Creative Kids
(เยาวชนไทยหัวใจสร้างสรรค์)

- งานแถลงข่าว

ณ ห้องประชุม สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
กระทรวงพาณิชย์ 4 มกราคม 2553

- มอบหนังสือให้นายก
วันเด็กแห่งชาติ 2553

งานแถลงข่าว Creative King

ภาพยนตร์สั้นเฉลิมพระเกียรติฯ “อัจฉริยะาเงิน สร้างสรรค์เพื่อปวงไทย”

ณ ห้องประชุม สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ 10 กุมภาพันธ์ 2553

อื่นๆ

เดินรณรงค์หยุดละเมิด
ทรัพย์สินทางปัญญา

ณ หาดป่าตอง จ.ภูเก็ต
8 กุมภาพันธ์ 2553

ประกาศผล IP Mart Award 2009

ณ ห้องประชุม กรมทรัพย์สินทางปัญญา 9 กุมภาพันธ์ 2553

พิธีทำลายของกลาง

ณ บริเวณลานคอนกรีต เตาเผาขยะเทศบาลนครภูเก็ต
8 กุมภาพันธ์ 2553

ระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริด

มาทำความรู้จักกับระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตามพิธีสารมาดริด กันในฉบับนี้ ชื่อในภาษาอังกฤษคือ Madrid System เป็นระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่ผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงครั้งเดียวในประเทศเดียว โดยใช้เพียงภาษาเดียว ยื่นต่อสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศ (International Bureau) ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization – WIPO) แล้วระบุขอรับความคุ้มครองได้ในหลายประเทศที่เป็นภาคีของสนธิสัญญามาดริด (Madrid Union) ซึ่งระบบนี้เอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในการอำนวยความสะดวกทั้งในเรื่องการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย โดยยื่นคำขอสามารถระบุประเทศที่ต้องการขอรับความคุ้มครอง และ WIPO จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางแจกจ่ายคำขอไปยังประเทศสมาชิกให้ทำการตรวจสอบและพิจารณาตามกฎหมายของประเทศนั้นๆ

Madrid System แบ่งออกเป็น 1) Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks) (บังคับใช้ 15 ก.ค.1892) และ 2) Madrid Protocol Relating to Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks) (บังคับใช้ 1 ธ.ค.1995) ทั้งสองระบบมีหลักการพื้นฐานเดียวกัน แต่มีความเป็นอิสระต่อกัน โดยมีกฏดำเนินการที่อยู่ภายใต้ระเบียบร่วมเดียวกัน คือ Common Regulation under the Madrid Agreement Concerning International Registration of Marks and Protocol to that Agreement ทั้งนี้ประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิกจะต้องเป็นภาคีสถัญญูกรุงปารีส (Paris Convention) เสียก่อน จึงจะสามารถขอเข้าเป็นภาคี Madrid Agreement หรือ Madrid Protocol อย่างเป็นทางการหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้

อย่างไรก็ตามทั้งสองระบบจะมีความแตกต่างกันในเรื่องคุณสมบัติของประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิกระยะเวลาในการขอปฏิญญาจดทะเบียนค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนและภาษาที่ใช้ในการจดทะเบียน ดังนั้นหากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีในระบบมาดริดก็จะพิจารณาเลือกเข้าเป็นภาคีของพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) ซึ่งมีความยืดหยุ่น และเหมาะสมกับประเทศไทยมากกว่าความตกลงมาดริด (Madrid Agreement)

ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกตามความตกลงมาดริด (Madrid Agreement) และพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) ซึ่งประกอบกันเป็นสหภาพ มาดริด (Madrid Union) รวมทั้งสิ้น 84 ประเทศ (เดือนธันวาคม 2552) กล่าวถึงประเทศภาคีความตกลงมาดริด 56 ประเทศ และประเทศภาคีพิธีสารมาดริด 81 ประเทศ ทั้งนี้บางประเทศเป็นภาคีทั้งความตกลงมาดริดและพิธีสารมาดริด เช่น จีน เวียดนาม เป็นต้น

หลักการจดทะเบียนตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol)

หลักการจดทะเบียนเครื่องหมายระหว่างประเทศ ตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) ก็เพื่อให้การจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ ของเจ้าของเครื่องหมายการค้ามีความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย โดยเจ้าของเครื่องหมายการค้าในประเทศอื่น ไม่จำเป็นต้องไปดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนในทุกประเทศที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครองแต่สามารถระบุประเทศที่ตนต้องการขอรับความคุ้มครองในการยื่นคำขอ

ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ

ตามพิธีสารมาดริดมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การยื่นคำขอจดทะเบียน ผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนจะต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศ (International Bureau) โดยผ่านสำนักงานทะเบียนต้นกำเนิด (Office of Origin) เท่านั้น โดยใช้แบบฟอร์มและชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบร่วม พร้อมทั้งระบุชื่อประเทศที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง และระบุจำพวกสินค้าที่จะขอจดทะเบียนคำขอจะถูกรับไว้ ทั้งนี้สำนักงานทะเบียนต้นกำเนิดจะต้องตรวจสอบและทำการรับรองรายการละเอียดในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศตรงกับรายละเอียดในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าพื้นฐาน (Basic Application) หรือทะเบียนเครื่องหมายพื้นฐาน (Basic Registration) ที่โดยยื่นคำขอหรือจดทะเบียนไว้แล้วต่อสำนักงานทะเบียนต้นกำเนิด หลังจากนั้นสำนักงานทะเบียนต้นกำเนิดจะต้องระบุวันที่และเลขที่คำขอแล้วส่งต่อคำขอไปยังสำนักงานทะเบียนระหว่าง ประเทศ ภายใน 2 เดือน

2. การตรวจสอบเบื้องต้น (Formal Examination) สำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศต้องทำการตรวจสอบเบื้องต้นคำขอนั้นถูกต้องตามระเบียบหรือไม่ และชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนหรือไม่

- หากพบข้อบกพร่อง จะแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมให้ถูกต้องครบถ้วนภายใน 3 เดือน มิฉะนั้นจะถือว่าละทิ้งคำขอ
- หากไม่พบข้อบกพร่อง ก็ทำการบันทึกคำขอจดทะเบียนในทะเบียนระหว่างประเทศ (International Registration) โดยถือว่าวันที่สำนักงานต้นกำเนิดได้รับการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศดังกล่าวเป็นสำคัญ หากสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศได้รับคำขอเกินกว่า 2 เดือน สำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศ ก็จะถือเอาวันที่ได้รับคำขอนั้นเป็นสำคัญ

3. การประกาศโฆษณา สำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศจะต้องประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศในหนังสือประกาศโฆษณา (Gazette) ซึ่งเป็นนิตยสารที่ออกโดยสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศ โดยจะส่งนิตยสารนี้ไปยังสำนักงานทะเบียนของประเทศภาคีที่ถูกระบุขอรับความคุ้มครอง

4. การตรวจสอบเนื้อหาสาระ (Substantive Examination) เมื่อได้รับแจ้งจากสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศแล้ว สำนักงานทะเบียนของประเทศ ที่ถูกระบุเพื่อขอรับความคุ้มครองจะต้องตรวจสอบเนื้อหาสาระว่าเครื่องหมายนั้นจะสามารถรับจดทะเบียนได้หรือไม่ โดยพิจารณาตามกฎหมายภายในของต้นต้นเดียวกับคำขอในประเทศ

- หากพบว่าไม่เหมาะสม หรือมีการยื่นคำขอคัดค้านการจดทะเบียน จะต้องแจ้งให้สำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศทราบ พร้อมแจ้งเหตุผลของการปฏิเสธภายในระยะเวลา 12 เดือนหรือ 18 เดือน แล้วแต่กรณี โดยจะมีการบันทึกการปฏิเสธไว้ในทะเบียนระหว่างประเทศและประกาศในหนังสือประกาศโฆษณาพร้อมแจ้งการปฏิเสธและเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบเพื่อใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อไป

- หากเห็นว่ารับจดทะเบียนได้ หรือสำนักงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องไม่ได้ปฏิเสธการจดทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด ก็ถือว่ารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว

5. การรับจดทะเบียน เพื่อสำนักงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องรับจดทะเบียนแล้ว ก็จะต้องแจ้งการรับจดทะเบียนให้สำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศทราบ เพื่อทำการบันทึกในทะเบียนระหว่างประเทศ และโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณาพร้อมส่งสำเนาการรับแจ้งการจดทะเบียนให้ผู้ขอจดทะเบียนนั้นทราบต่อไปสำหรับอายุความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ตามพิธีสารมาดริด มีอายุ 10 ปี และขอต่ออายุความคุ้มครองได้ โดยประเทศภาคีต้องเสียค่าธรรมเนียมทุก 10 ปี ต่อสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศ (International Bureau)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด

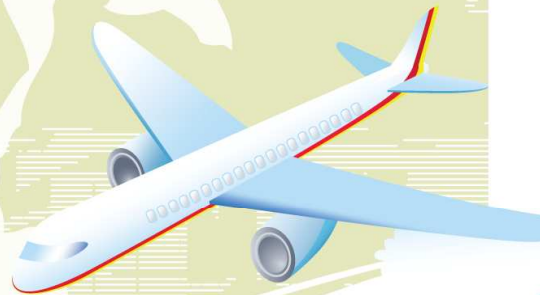
1. ผู้ส่งออกหรือผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ประสงค์จะยื่นขอจดทะเบียนในต่างประเทศได้รับความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการยื่นคำขอ โดยยื่นเพียงคำขอเดียว (one application) ต่อสำนักงานทะเบียนระหว่าง ประเทศผ่านสำนักงานต้นกำเนิด (เช่น หากประเทศไทยเป็นภาคีแล้วก็ยื่นต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา) จะมีผลไปยังประเทศต่างๆ ที่ใดระบุไว้ในคำขอจดทะเบียน เพื่อการอนุมัติในครั้งเดียว (one jurisdiction) เสียค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียว (one set of fees) หากต้องการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (อาทิ การเปลี่ยนชื่อหรือที่อยู่) และการต่ออายุการจดทะเบียน ก็สามารถทำการต่ออายุทะเบียน เครื่องหมายการค้าต่างๆ ได้ในคราวเดียวกัน (a single administrative process.)

2. ประหยัดค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการยื่นคำขอจดทะเบียน อาทิ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปจดทะเบียนด้วยตนเองในต่างประเทศ ค่าจ้างสำนักงานตัวแทนเพื่อดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นรายประเทศ และค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมเอกสาร ประมวลคำขอจดทะเบียน ค่าแปลเอกสาร และค่าธรรมเนียมอื่นๆ เป็นต้น

กรมทรัพย์สินทางปัญญากับ การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด

ขณะนี้กรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาเตรียมการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด เพื่อกำหนดแผนงานขั้นตอนในการเข้าเป็นภาคีศึกษากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และจัดเตรียมการบริหารจัดการเพื่อเตรียมการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด โดยมีอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นประธาน นอกจากนี้ ยังมีผู้แทนจากหน่วยงานอื่นของภาครัฐ นักวิชาการผู้แทนสมาคมทรัพย์สินทางปัญญา เข้าร่วมเป็นคณะทำงานดังกล่าวด้วย โดยกำหนดประเทศไทยได้มีการกำหนดแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) โดยกำหนดที่จะเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) ภายในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ.2015)

Madrid Protocol

ไวน์ที่ราบสูงภูเขาเรื่อ

GI ไวน์ไทยรายแรก ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เลขที่ สป 49100006

ความโดดเด่นของจังหวัดเลย มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ไม่ว่าจะเป็นภูกระดึง ภูหลวง ภูเรือ หรือภูผาม่านแล้ว ไวน์ที่ราบสูงภูเขาเรื่อ ถือว่าเป็นหนึ่งในความภูมิใจของคนเมืองทะเลหมอก หัวใจสำคัญในความเป็นไวน์ที่ราบสูงภูเขาเรื่อ นั้น ต้องมาจากองุ่นที่ผลิตขึ้นมาโดยเฉพาะในพื้นที่ของดินแดนบนยอดดอยหมอกแห่งนี้ ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 650 – 800 เมตร สำหรับไวน์ขาวใช้พันธุ์ Chenin Blanc ส่วนไวน์แดงจะใช้พันธุ์ Shiraz

ความสำเร็จประการสำคัญของไวน์ที่ราบสูงการศึกษาและพัฒนาปรับปรุงคุณภาพผลผลิตองุ่นตามสภาพอากาศบนที่ราบสูงภูเขาเรื่อ โดยไม่ได้ยึดถือฤดูกาลปลูกต้นองุ่นตามแบบอย่างในแถบ Old World จาก ฝรั่งเศส อิตาลี สเปน และที่ราบสูงภูเขาเรื่ออันก็มีดินที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการเจริญเติบโตขององุ่นที่จะทำไวน์ โดยมีดินชั้นบนเป็นดินร่วนเหนียวหนา 1 เมตร ขึ้นถัดไปเป็นดินลูกรังปนกรวด ดินชั้นสามเป็นดินทราย ชั้นดินเหล่านี้ทำให้รากแก้วและรากฝอยของต้นองุ่นเติบโตอย่างเต็มที่และสร้างความแข็งแกร่งให้กับองุ่น

ขณะที่ความอุดมสมบูรณ์ของดินและฝนที่ตกชุกฤดูฝนยิ่งส่งเสริมให้ต้นองุ่นโตวันโตคืน องุ่นจะออกดอกขาวเดือนพฤศจิกายน อากาศเย็นและแห้งในช่วงเวลาที่เก็บเกี่ยวทำให้ได้ผลองุ่นที่ความหวานพอเหมาะเป็นคุณสมบัติที่ทำให้ได้ไวน์คุณภาพ

ไวน์ที่ราบสูงภูเขาเรื่อเป็นไวน์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) รายแรกของไทยชื่อสำคัญก็คือการได้มาซึ่ง GI ในครั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญฝรั่งเศสได้ให้การยอมรับ ยอมรับไม่ใช่ว่าเรื่องธรรมดาที่คนฝรั่งเศสจะยกย่องไวน์ของต่างแดนเช่นนี้

ผลิตภัณฑ์ไวน์ที่ราบสูงภูเขาเรื่อ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักได้แก่ ไวน์ขาวและไวน์แดง ซึ่งไวน์ขาวจะแยกออกเป็น White Wine, White Wine Extra Dry, Dessert Wine และ Sparkling Wine ส่วนไวน์แดงจะแยกเป็น Red Wine, Red Reserve Wine และ Rose Wine "ดร.ชัยยุทธ วรรณสุด" กับองุ่นรุ่นที่เพิ่งไว

แม้ในขณะนี้ มีผู้ประกอบการเพียงรายเดียวที่ผลิตได้มาตรฐานที่กำหนดแต่พื้นที่อันกว้างใหญ่บนที่ราบสูงภูเขาเรื่อ่อมเป็นโอกาสให้เกษตรกรหรือผู้ประกอบการในพื้นที่ดำเนินการตามมาตรฐานที่ขึ้นทะเบียน และสามารถใส่ชื่อ "ไวน์ที่ราบสูงภูเขาเรื่อ" ได้เช่นกัน

อาณัติที่เกิดขึ้นกับไวน์จากที่ราบสูงภูเขาเรื่อในวันนี้ ต้องยกความดีความชอบทั้งหมดให้กับ นายแพทย์ ดร. ชัยยุทธ วรรณสุด ผู้ก่อตั้ง ได้ทุ่มเทความสนใจในช่วงบั้นปลายชีวิต พลิกที่ดินว่างเปล่ากว่า 800 ไร่ ลงหลักปักต้นองุ่นสายพันธุ์ดีกว่า 250,000 ต้น ซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่โหมลงงานวิจัยการปลูกองุ่นในประเทศไทย ทรงแนะนำไปปลูกพันธุ์ Chenin blanc และ Shiraz พร้อมทั้งพระราชทานต้นพันธุ์มาให้จนกระทั่งกลายเป็นไร่องุ่นเขียวข่มในทุกวันนี้นี้ การประสบความสำเร็จจากการประกวดไวน์ระดับโลกหลายต่อหลายครั้งที่ผ่านมาของไวน์ที่ผลิตบนที่ราบสูงภูเขาเรื่อ ภายใต้เครื่องหมายการค้า ชาดี เดอ เลย์ ได้เติมเต็มความฝันของคุณหมอชัยยุทธได้อย่างสมบูรณ์

แหล่งที่มา หนังสือ "สินค้าหนึ่งจังหวัด หนึ่งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์" ภาพประกอบจาก http://www.thaipmart.com/view_offer.php?id=1640

CREATIVE KIDS

Creative kids คืออะไร?

Creative Kids เป็นหนึ่งในโครงการภายใต้พันธสัญญาเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 12 ข้อ ที่รัฐบาลประกาศไว้เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2552 ที่ทำเนียบรัฐบาล ที่จะผลักดันให้เมืองไทยเป็นเมืองนวัตกรรมสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน และเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จากร้อยละ 12 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เป็นร้อยละ 20 ภายในปี 2555 รัฐบาลได้ประกาศคำมั่นสัญญาของรัฐบาลนี้เพื่อสนับสนุนให้คนไทยนำความคิดสร้างสรรค์ไปพัฒนาต่อยอด ให้สามารถสร้างรายได้ และเศรษฐกิจของประเทศสามารถขยายตัวได้อย่างยั่งยืน โดยมีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นรากฐานและปัจจัยประกอบที่สำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่เชิงการสร้างสรรคทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการบริหารจัดการ การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายด้านทรัพย์สินทางปัญญาของไทยทั้งใน และระหว่างประเทศ

คำมั่นสัญญา 12 ข้อ ที่รัฐบาลประกาศไว้สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การวางระบบ ด้านที่ 2 การพัฒนาการปลูกฝังการศึกษา ด้านที่ 3 การสร้างความตระหนักแก่สังคม และด้านที่ 4 การสนับสนุนภาคธุรกิจ ซึ่งในส่วนของพันธสัญญาด้านที่สอง การสร้างรากฐานและปลูกฝังความสามารถด้านความคิด และการสร้างสรรค์ในระบบการศึกษาไทย (Creative & Education & Human resource) กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ริเริ่มมอบหมายให้จัดทำโครงการ Creative Kids ซึ่งเรื่องที่น่าสนใจคือ ลิขสิทธิ์ จากผลงานของนักสร้างสรรค์ไทยเราจึงได้จัดตั้งโครงการ IP & Creative Thailand ขึ้นเพื่อสนับสนุนผลงานของนักออกแบบไทยในสาขา รูปแบบ และวิธีการต่างๆ

โครงการนี้ นอกจากจะช่วยเหลือเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ผลงานที่เกิดจากบุคลากรนักสร้างสรรค์ชาวไทยแล้ว ก็จะได้มีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องความสำคัญและประโยชน์ของการคิดสร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชนเราต้องการกระตุ้นให้เด็กๆ ยุคใหม่คิดสร้างสรรค์ เพราะการพัฒนาคนให้เป็นนักคิด นักสร้างสรรค์ถือเป็นรากฐานสำคัญของนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของรัฐบาล การดูแลนอกจากจะเป็นผลงานลิขสิทธิ์แล้ว ยังเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย ด้วยภาษาที่เรียบง่าย สีสันที่สวยงาม และทุกคน ทุกวัยสามารถเข้าถึงได้ เพราะฉะนั้นการถ่ายทอดเรื่องราวที่ยากให้เข้าใจง่าย และน่าสนใจก็ต้องเป็นการ์ตูน นั่นคือที่มา ที่ว่าทำไมถึงต้องเป็นการ์ตูน และนี่คือที่มาของ CreativeKids-เยาวชนไทยหัวใจสร้างสรรค์

มูลค่าตลาดโดยรวมของสินค้าจากกลุ่มลิขสิทธิ์ โดยเฉพาะกลุ่มลิขสิทธิ์จากภาพลักษณ์ทั่วโลก (Licensor) สูงถึง 187.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2008 และใน 10 บริษัทแรกที่มีผลประกอบการสูงสุดของโลกเป็นบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ตัวการ์ตูน character ถึง 5 บริษัทด้วยกันและมีตัวเลขรวมกันกว่า 48 พันล้านเหรียญสหรัฐ ถ้าดูเฉพาะมูลค่าตลาดรวมในประเทศไทยก็มีตัวเลขที่สูงกว่า 10,000 ล้านบาทต่อปี (ตัวเลขจากการประเมินของกลุ่มบริษัทตัวแทนลิขสิทธิ์ภาพลักษณ์นานาชาติในประเทศไทย)

“หนูแจ๋วเพื่อนต่างมิติ”

การ์ตูนซีรี่ย์ สอดแทรกเรื่องราวทรัพย์สินทางปัญญาสู่เยาวชน

สมัยก่อนหากพูดถึง การ์ตูนตุ๊กตา หนูนิด หนูน้อย หนูโก้ หนูแจ๋ว รับรองว่าไม่มีใครไม่รู้จัก หนูแจ๋วจอมฮี ที่มีผมตั้งเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือก ซึ่งสมัยนั้นดังมาก โดยท่านที่สร้างสรรค์และรังสรรค์ชีวิตให้กับการ์ตูน หนูแจ๋ว คือ คุณพิณ กาฬสิทธิ์ เจ้าของและผู้จัดทำการ์ตูน “ตุ๊กตา” การ์ตูนสำหรับเด็ก รวมเล่ม แรกแรกของประเทศไทย เมื่อท่านเสียชีวิตผู้เป็นเจ้าของสิทธิ์การ์ตูน ตุ๊กตา คือ นายแพทย์ มณฑล กาฬสิทธิ์ ลูกชายของท่าน กรมทรัพย์สินทางปัญญาเห็นวาทนาการการ์ตูน หนูแจ๋ว กลับมาอยู่ในรูปของการ์ตูนซีรี่ย์ สอดแทรกความรู้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเชื่อมต่อบริบทระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยเลือกคาแรคเตอร์ที่เหมาะสมกับเป็นตัวแทนของยุคสมัยต่างๆ นำไปเพื่อให้เข้ากับโลกปัจจุบัน น่าจะทำให้เด็กเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น

ตัวละครในหนังสือการ์ตูน ประกอบด้วย หนูแจ๋ว ในฐานะตัวแทนของครอบครัวการ์ตูน ตุ๊กตาในอดีต ครอบครัวของหมอบอมบ์ และลูกสาว 2 คน นองมีเชล และพอลลีน ครอบครัววิญญู และน้องแล้วแต่ ตัวแทนครอบครัวปัจจุบัน ครอบครัว ดร.เฟื่อง และเจ้าหน้าที่ CE ตัวแทนครอบครัวอนาคต

การ์ตูนเรื่องนี้เกิดขึ้นได้และสำเร็จได้ก็ด้วยความร่วมมือของหลายภาคส่วน ซึ่งต้องขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ คือ เครือข่ายการ์ตูนไทยสร้างสรรค์สังคมที่ประกอบด้วยองค์กรสร้างสรรค์และสนับสนุนให้ก่อเกิดผลงานอันมีอัตลักษณ์เฉพาะ อันได้แก่ สมาคมการ์ตูนไทย สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก สมาคมผู้ประกอบการแอนิเมชัน และคอมพิวเตอร์กราฟิก มูลนิธิฟื้นฟูเมือง สมาคมเยาวชนกรุงเทพมหานคร และโครงการจัดตั้งสมาคมสื่อสร้างสรรค์พัฒนาสังคม สมาคมภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

นอกจากโครงการ Creative Kids ที่ส่งเสริมเยาวชน ทางกรมทรัพย์สินทางปัญญา ยังมีกิจกรรมอื่นที่กระตุ้นและสร้างการรับรู้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้กับเยาวชน อาทิ จัดกิจกรรมแคมป์เด็กและเยาวชน เพื่อการเขียนการ์ตูนเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การประกวดผลงานด้านภาพประติมากรรมและการสร้างสรรค์

เช่น โครงการงานการประดิษฐ์ การออกแบบ การประพันธ์ การวาดภาพ ฯลฯ ของเยาวชนใน 4 ภูมิภาค และ การจัดคาราวานสร้างสรรค์เคลื่อนที่ เป็นเวทีนำเสนอกิจกรรมและเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ใน 4 ภูมิภาค

โปรดติดตามการ์ตูนซีรี่ย์ “หนูแจ๋วเพื่อนต่างมิติ” อีกหลายเวอร์ชันที่กำลังจะตามมาอีกมากมาย ได้เร็วๆ นี้

WIPS GLOBAL PATENT SEARCH & SOFTWARE

ต้อนรับวารสารทรัพย์สินทางปัญญาปีที่ 6 ด้วยคอลัมน์ใหม่ล่าสุด “ไอพีเทคโนโลยี อีพเดท” กับเทคโนโลยีซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ระบบทรัพย์สินทางปัญญาสุดล้ำ จะล้ำสักแค่ไหน ลองติดตามกันได้เลย

ตามที่ได้เกริ่นไว้ เราจะทำความรู้จักกับฐานข้อมูล WIPS Global ของบริษัท WIPS จำกัด สำหรับฐานข้อมูลของบริษัท WIPS Global จำกัด ซึ่งเป็นฐานข้อมูลสำหรับสืบค้นเอกสารสิทธิบัตร โดยมีโปรแกรมที่สามารถแสดงข้อมูลในรูปแบบกราฟและรูปภาพเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดทำแผนที่สิทธิบัตรและหาแนวโน้มของเทคโนโลยีได้ประกอบด้วยข้อมูลสิทธิบัตรตั้งแต่ปี 1976 ครอบคลุมข้อมูลจากประเทศ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป PCT เยอรมนี อังกฤษ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น เกาหลี จีน โดยมีกรเชื่อมโยงข้อมูลของประเทศต่างๆ เข้าด้วยกัน และปรับปรุงข้อมูลซึ่งมีรูปแบบข้อมูลต่างกันให้มีรูปแบบเดียวกันเพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ง่าย มีวิธีการสืบค้นหลายแบบ และผู้ใช้งานสามารถใช้คำสั่งปรับแต่งเงื่อนไขในการสืบค้นได้หลากหลาย

WIPS Online Patent Search (Ver.4)

ข้อมูลสิทธิบัตร WIPS GLOBAL PATENT SEARCH & SOFTWARE มีข้อมูลสิทธิบัตรมากกว่า 1,000,000 ข้อมูล และขอบเขตของข้อมูลนั้นสามารถค้นจากปี 1966 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลครอบคลุมฐานข้อมูลสิทธิบัตรในหลายประเทศ ดังนี้		
JAPAN	JP (Applications)	1993
	JP (Granted)	1994
	PAJ	1976
(Patent Abstract of Japan)		
USA	US Applications	2001
	US Granted Patent	1976
Europe	EP Applications	1978
	(EP A,B)	
	GB, FR, DE, CH	1975
	PCT Applications	1978
KOREA	KR	1980
	(Applications, Granted Patent)	
CHINA	KPA Examined	1979
	CN Pat	1985
INPADO	INPADO	1968

คุณสมบัติของ WIPS ได้แก่

- การแก้ปัญหาของข้อมูลข่าวสารด้านทรัพย์สินทางปัญญา (ระบบค้นหาวิเคราะห์)
- การแก้ปัญหาของการจัดการข้อมูลด้านทรัพย์สินทางปัญญา (ระบบจัดการข้อมูล)
- การแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมสำหรับการกระจายฐานข้อมูล
- การแก้ไขปัญหาคัดแยกอัตโนมัติสำหรับเอกสาร

การแบ่งกลุ่ม

- เข้าใจในแนวโน้มการพัฒนา
- การวิเคราะห์เทคโนโลยีหรือเทคโนโลยีหลักของแข่งขัน
- การวิเคราะห์ตลาดใหม่
- ผลลัพธ์การค้นหาแบบออนไลน์ที่แคบลง
- การเข้าถึงง่ายในขอบเขต 15 แบบสิทธิบัตร ก่อนการวิเคราะห์สิทธิบัตรด้วยเครื่องมือวิเคราะห์

วิเคราะห์เอกสารอ้างอิง

- เข้าใจความสัมพันธ์ของสิทธิบัตรที่นำมาอ้างอิงและนำไปต่อยอด
- เข้าใจสถานะของเทคโนโลยี โดยใช้จำนวนของเอกสารสิทธิบัตรอ้างอิง
- การป้องกันความเป็นไปได้ที่จะมีการละเมิด
- เป็นวิธีการสำหรับตรวจค้นและวิเคราะห์ภูมิหลังขอแผนการสิทธิบัตร
- มีแผนของสถานะของเทคโนโลยีสำหรับยุทธศาสตร์ความร่วมมือ หรือ M&A

วิเคราะห์งานที่เกี่ยวข้อง

- ตรวจดูขอบเขตของสิทธิในเทคโนโลยี
- เข้าใจระยะเวลาของการทดสอบความใหม่
- ตระกานช่วงเวลาสิทธิของสิทธิบัตร
- พิจารณาของเขตความคุ้มครองของสิทธิบัตร
- กำหนดยุทธศาสตร์ของสิทธิบัตร

การเฝ้าระวังและแจ้งเตือน

- มีบริการ e-mail
- ได้รับข้อมูลภูมิหลังก่อนค้าขายต่างประเทศ
- ได้รับข้อมูลข่าวสารสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกันเมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่
- เข้าใจแนวโน้มเทคโนโลยีสิทธิบัตรของตัวเอง
- ได้ข้อมูลภาพรวมปัจจุบันของสิทธิบัตรทั้งหมด
- ความเป็นไปได้ในการป้องกันการละเมิด

ความปลอดภัย และการจัดการ

- ข้อมูลออนไลน์ที่มากมายมีความปลอดภัย และการจัดการได้
- เก็บเอกสารสิทธิบัตรได้สูงถึง 100,000 เรื่อง
- มีพื้นที่เก็บข้อมูลสูง มากกว่า 1,000 เพิ่ม
- แบ่งบัญชีสงฆ์กับเพื่อนร่วมงานผ่านระบบการทำงานร่วม
- ดูภาพข้อมูลสิทธิบัตรอย่างง่าย
- แสดงสิทธิบัตรที่เลือกไว้
- ดูรูปเขียนเป็นกลุ่ม
- ดาวน์โหลด หรือ พิมพ์

ข้อมูลภาพ/ข้อมูลตัวอักษรเป็นกลุ่ม

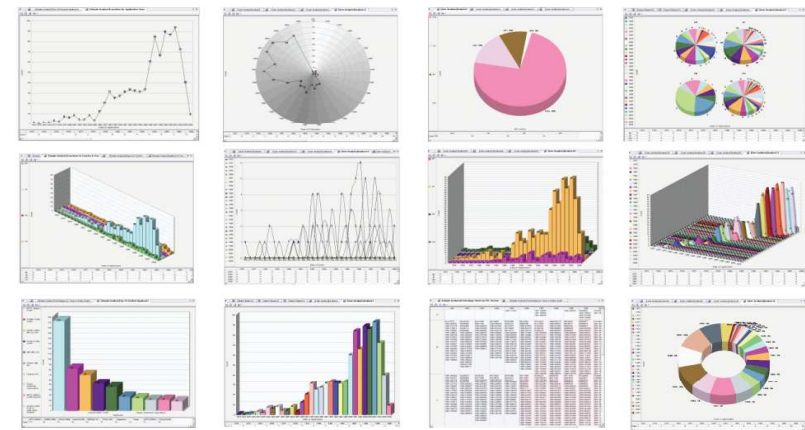
- การสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารจัดการได้
- แบ่งบัญชีสงฆ์กับเพื่อนร่วมงานผ่านระบบการทำงานร่วม
- บริการลงทะเบียนโดยตรงผ่าน e-mail

ThinKlear™ stand-alone Analysis Tool

เครื่องมือวิเคราะห์แบบ ThinKlear

โปรแกรม ThinKlear สามารถแสดงข้อมูลในรูปแบบกราฟและรูปภาพเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดทำแผนที่สิทธิบัตร และหาแนวโน้มของเทคโนโลยีได้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ตามกลุ่ม (Clustering Analysis), การวิเคราะห์การอ้างอิง (Citation Analysis), การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกัน (Related Application Analysis) ผู้ใช้งานสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้โดยส่งออกเป็นไฟล์ข้อความไฟล์ Microsoft Excel ไฟล์ Microsoft Access และไฟล์ pmb เพื่อนำไปวิเคราะห์ดังตัวอย่างงานวิเคราะห์ข้อมูล มูลค่าเพิ่มที่เกี่ยวข้องได้แก่

- สิทธิบัตรที่มีความเกี่ยวข้องกัน
- เอกสารอ้างอิง
- ข้อมูลของผู้รับใบอนุญาต

เป็นอย่างไรบ้างครับ ที่ว่าล้ำ ของเขาล้ำจริงๆ สามารถบริหารจัดการระบบข้อมูลได้อย่างค่อนข้างสมบูรณ์แบบที่เดียว คราวหน้ามาอีพเดทเทคโนโลยีไอพีกันใหม่ ดูสิว่าจะมีอะไรล้ำกว่านี้อีกไหม ใครมีมาแบ่งปันกันได้ฉบับถัดไป

อรรถนักรพย์สินทางปัญญา ที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

ปกติการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต้องมีลักษณะ 3 ประการ ครบถ้วน ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 กล่าวคือ

1. เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
2. เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้
3. ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

เขาละซึ่งจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ใหม่มีชื่อห้ามมากมาย เครื่องหมายการค้าต้องห้ามก็พอจะเข้าใจว่าเครื่องหมายที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ศีลธรรมอันดี เขาก็คงต้องห้ามจต (สงวนไว้) ส่วนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้วก็พอเข้าใจว่าถ้าจดทะเบียนได้คงสับสนวุ่นวายพิลึกไม่รู้อรรถนักรพย์สินเป็นของใคร ใครจะรับผิดชอบ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ อันนี้ยังไม่เข้าใจว่าบ่งเฉพาะอะไร เรื่องนี้กฎหมายไม่มีคำอธิบายไว้แล้ว ตามพระราชบัญญัติเดียวกันโดยระบุว่า

มาตรา 7 เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะได้แก่เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ให้ถือว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

- (1) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อนิติบุคคล หรือชื่อในทางการค้าซึ่งแสดงโดยลักษณะพิเศษ
- (2) คำหรือข้อความ อันไม่ได้แสดงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่ใช่อักษรทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (3) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษหรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำ ที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (4) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว
- (5) ภาพของรูปร่างของทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว โดยได้รับอนุญาตจากทายาทผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้นถ้ามีแล้ว
- (6) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (1) หรือ (2) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และที่ผู้อื่นได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ”

เพราะฉะนั้นการที่ประชาชนจะเป็นของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจึงมีเรื่องง่ายเสียทีเดียวในจะมีรายละเอียดปลีกย่อย เช่น รายการสินค้า การโฆษณา การคัดค้านการขอเพิกถอนเครื่องหมายการค้า เป็นต้น ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเฉพาะเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่มีเรื่องคดีไปถึงศาลฎีกาและศาลได้พิพากษาเป็นแนวให้ผู้ที่มิหนำซ้ำที่เกี่ยวข้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ ดังนี้

AQUAFEEED

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2040/2552 เครื่องหมาย AQUAFEEED เป็นคำที่เสด็จถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) चीงนี้ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าผู้พิจารณา ก็เห็นว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะในเพิกถอนการจดทะเบียนตามคำสั่งที่ 5/2548 คดีจึงขึ้นไปสู่ศาลฎีกาและศาลฎีกาไต่สวนเห็นว่า การพิจารณาว่าเครื่องหมายใดเป็นคำที่เสด็จถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาจากคำที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายว่าจะสามารถสื่อให้สาธารณชนทราบและเข้าใจถึงสินค้าได้เพียงใด หากสาธารณชนสามารถทราบหรือเข้าใจได้ทันทีเพราะคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสามัญทั่วไปสำหรับสินค้าหรือใช้วิจารณ์คุณภาพเพียงเล็กน้อยก็สามารถทราบหรือเข้าใจได้ว่า สินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้านั้นเป็นสินค้าประเภทหรือชนิดใด เพราะคำสั่งดังกล่าวเป็นคำพรรณนาสำหรับสินค้าแล้ว คำที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าดังกล่าวย่อมเป็นคำที่เสด็จถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

แต่หาก สาธารณชนยังต้องใช้วิจารณ์คุณภาพสมควรในการพิจารณาจึงจะเข้าใจได้ว่า เครื่องหมายการค้าดังกล่าวสื่อให้ทราบถึงสินค้าประเภทหรือชนิดใดเพราะคำสั่งดังกล่าว เป็นเพียงคำแนะนำของสินค้าแล้ว คำที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าดังกล่าวยังไม่อาจถือว่าเป็นคำที่เสด็จถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ได้มีความหมายหรือคำแปลเพียงในทำนองว่า "การให้อาหารสำหรับเกี่ยวกับ/ของน้ำ" จึงเห็นได้ชัดเจนนว่าคำนี้ไม่ใช่คำสามัญทั่วไปของสินค้าอาหารสัตว์ และไม่อาจถือเป็นคำพรรณนาสำหรับสินค้าอาหารด้วย เพราะไม่ได้พรรณนาถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าอาหารสัตว์โดยตรง

เครื่องหมายการค้าของโจทย (ผู้ได้รับจดทะเบียน) คำว่า AQUAFEEED จึงไม่ถือว่าเป็นคำที่เสด็จถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะแล้วตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) การที่คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวของโจทยจึงไม่ชอบ

สรุปการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ก็ไม่ใช่ง่ายอย่างที่ชอ เป็นเพราะมีขั้นตอนการตรวจสอบมากมาย ผู้ที่จดทะเบียนควรปรึกษาผู้รู้บ้าง เพื่อจะได้รับกาจดทะเบียนสมควรตั้งใจ และไม่ใช้ระยะเวลาเนิ่นนานจนถึงศาลฎีกา

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้าน

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาที่แจ้งขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้าน เนื่องจากทางราชการได้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้าน ถือว่าเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาไม่ได้ย้ายที่อยู่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ ผู้ทรงสิทธิบัตร ผู้ทรงอนุสิทธิบัตร เจ้าของเครื่องหมายการค้า ผู้ทรงสิทธิในแบบผังภูมิของวงจรรวม หรือผู้ขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้านเนื่องจากทางราชการได้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้าน โดยเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวไม่ได้ย้ายที่อยู่ มิให้ถือว่าเป็นการยื่นคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วย สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า การคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม และการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ข้อ ๒ ให้เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินข้อ ๑ ที่ประสงค์จะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้าน ยื่นคำร้องขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้านตามคำร้องแนบท้ายประกาศฉบับนี้ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม พร้อมยื่นเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาดังฉบับที่ได้ยื่นพร้อมคำขอจดทะเบียนหรือคำขอขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา
- (๒) สำเนาเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้านที่ทางราชการออกให้
- (๓) เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ประกาศ ณ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(Signature)

(นางปัจฉิมา ธนสันติ)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้กับงานลิขสิทธิ์

โดย นายสุดเชต บริบูรณ์ศรี

ในวารสารทรัพย์สินทางปัญญา ปีที่ 5 ฉบับที่ 4 ของกรมทรัพย์สินทางปัญญาผู้เขียนได้กล่าวถึงการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้กับงานลิขสิทธิ์ตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศซึ่งเป็นการกล่าวถึงมาตรการทางเทคโนโลยีในแง่มุมของกฎหมาย ในฉบับแรกของปีที่ 6 นี้ ผู้เขียนจะขอกล่าวถึงลักษณะทางเทคนิคของมาตรการทางเทคโนโลยี โดยยกตัวอย่างมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ปกป้องคุ้มครองงานลิขสิทธิ์

Window Media DRM

ได้เริ่มมีการนำมาใช้โดยบริษัทไมโครซอฟท์ ในปี 1999 โดยได้ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่การส่ง Audio and/or VDO Content เช่น เพลง และภาพยนตร์ บนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในลักษณะที่ผู้ส่งสามารถควบคุมได้ว่าเพลงหรือภาพยนตร์ดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ใดแค่นั้น เพียงใด เว็บไซต์เพลง หรือ ดิวตี้โออนไลน์อาจติดตั้ง DRM ประเภทต่างๆ เช่น WMDRM เพื่อป้องกันไม่ให้ไฟล์เพลงหรือ วิดีโอในเว็บถูกขโมยไปใช้โดยละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเพลงหรือภาพยนตร์ ที่มีการใช้ Window Media DRM จะถูกชม หรือรับฟังได้โดยผู้ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ (Operating System) ของ Microsoft เท่านั้น

OMA DRM

เป็นมาตรการทางเทคโนโลยีที่สร้างขึ้นโดย Open Mobile Alliance ซึ่งเป็นองค์กรตัวแทนของกลุ่มธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ประกอบด้วย

- ผู้ผลิตโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Phone Manufacturer) เช่น Nokia, LG, Motorola, Samsung, Sony-Ericsson
- ผู้ผลิตระบบเคลื่อนที่ (Mobile System Manufacturer) เช่น Ericsson, Siemens, Openwave
- ผู้ดำเนินการและดูแลระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Phone Operator) เช่น Vodafone, O2, Cingular, Deutsche Telekom, Orange
- บริษัท IT เช่น Microsoft, IBM, Sun

OMA DRM

ได้นำมาใช้ในการป้องกันการทำซ้ำเสียงเรียกหาโทรศัพท์มือถือ (Ring tone) ซึ่งปัจจุบัน Ringtone ที่ติดตั้งมากับเครื่องโทรศัพท์มือถือมีการใช้ OMA DRM เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ผู้ให้บริการ mobile content เช่น เพลง คลิปวิดีโอ และคลิปเพลง ยังมีการนำ OMA DRM มาใช้กับงานลิขสิทธิ์ของตน เพื่อป้องกันบุคคลอื่นนำ content ที่ผลิตขึ้นไปใช้โดยละเมิดลิขสิทธิ์

Content Scramble System (CSS)

มาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้กับแผ่น DVD ซึ่งปัจจุบันอยู่ในความดูแลของ DVD Copy Control Association วัตถุประสงค์หลักในการนำ CSS มาใช้กับแผ่น DVD มี 2 ประการ คือ

1. CSS ใช้เพื่อป้องกันการทำซ้ำงานวิดีโอและ 오디오
2. CSS ที่ติดกับแผ่น DVD จะทำให้แผ่น DVD ไม่สามารถเล่นกับ เครื่องเล่น DVD ที่ไม่สามารถรองรับ CSS ได้ ดังนั้น หากบุคคลใดจะผลิต เครื่องเล่น DVD ที่สามารถอ่านแผ่น CSS DVD จะต้องขออนุญาตจาก DVD Copy Control Association ก่อน

Kokoboard โคโคบอร์ด

KOKOBOARD

ศูนย์รวมวัสดุทดแทนไม้ หรือที่เรียกว่า kokoboard มีผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ ไม้ขัดพางข้าว และไม้ขัดขุยโยมะพร้าว ขนาด 122 x 122 เซนติเมตร ความหนา 7 ขนาด คือ 4, 6, 8, 10, 12, 15 และ 20 มิลลิเมตร มีคุณสมบัติโดดเด่นในเรื่องสีส้ม และลวดลายสวยงามตามธรรมชาติ ปราศจากสารฟอร์มาลดีไฮด์ ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง ที่อันตรายต่อสุขภาพของคนในชนบท เช่น ผงสี ฝุ่น ควัน หรือทำ เฟอร์นิเจอร์ไม้ได้ นอกจากนี้ยังมีบริการพัฒนาวัสดุในจากรูปแบบของลูกค้าเองด้วย ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านความหลากหลายของวัสดุที่ปลอดภัยต่อชีวิต เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

ศูนย์รวมวัสดุทดแทนไม้ หรือที่เรียกว่า kokoboard มีผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ ไม้ขัดพางข้าว และไม้ขัดขุยโยมะพร้าว ขนาด 122 x 122 เซนติเมตร ความหนา 7 ขนาด คือ 4, 6, 8, 10, 12, 15 และ 20 มิลลิเมตร มีคุณสมบัติโดดเด่นในเรื่องสีส้ม และลวดลายสวยงามตามธรรมชาติ ปราศจากสารฟอร์มาลดีไฮด์ ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง ที่อันตรายต่อสุขภาพของคนในชนบท เช่น ผงสี ฝุ่น ควัน หรือทำ เฟอร์นิเจอร์ไม้ได้ นอกจากนี้ยังมีบริการพัฒนาวัสดุในจากรูปแบบของลูกค้าเองด้วย ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านความหลากหลายของวัสดุที่ปลอดภัยต่อชีวิต เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

จากขุยโยมะพร้าวซึ่งเป็นช่วงเวลาของการเรียนรู้ และลองผิดลองถูกได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจริงบ้าง บ้างก็หลอกอวยโอกาสสร้างผลงานจากความตั้งใจ ซึ่งสูญเสียเงินทุนไปไม่น้อย ด้วยเหตุนี้เองจึงเห็นความจำเป็นในการจดสิทธิบัตร เพื่อป้องกันไม่ให้ใครมาก็กินหัวไม้ให้เราพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงเป็นการป้องกันตนเองจากการลอกเลียนแบบของผู้อื่น และสิทธิบัตรยังเปรียบเสมือนใบรับรองคุณภาพอย่างหนึ่งที่สำคัญไม่ใช่น้อย

ปัจจุบันโคโคบอร์ดยังคงมุ่งมั่นพัฒนาวัสดุทดแทนไม้ให้มีคุณสมบัติยิ่งขึ้น รวมถึงพัฒนาวัสดุใหม่ๆ จากผลิตผลเหลือใช้ทางการเกษตรต่อไป

ภาพ <http://kokoboard.com>

สำหรับผู้สนใจสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์พื้นที่ สีนอมรเวช 02-976 2448 หรือ มือถือสำนักงาน 089-1700 599 (<http://www.kokoboard.com>)

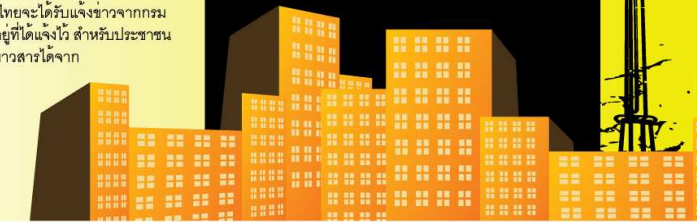

เครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชน

วันนี้เครือข่ายสัมพันธ์มีข่าวสารพัด มาฝากกับโครงการที่ดี ที่จะพัฒนาเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชนให้เป็นรูปธรรมในเร็ววัน สืบเนื่องจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา มีนโยบายที่จะพัฒนาเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชน เพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเผยแพร่ความรู้ได้อย่างทั่วถึง โดยปรับเปลี่ยนชื่อจาก "อาสาพิทักษ์ภูมิปัญญาไทย หรือ อสทท." ซึ่งเป็นเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชนเดิม เป็น "อาสาพิทักษ์ทรัพย์สินทางปัญญา" หรือ "อสทท." ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการร่าง "ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญาว่าด้วยอาสาพิทักษ์ทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2553" และเมื่อระเบียบดังกล่าวมีผลบังคับใช้แล้ว กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะดำเนินการแต่งตั้งให้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้มีเป้าหมายในการรับสมัครสมาชิกเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชน จังหวัดละประมาณ 30 คน และสำหรับอาสาพิทักษ์ภูมิปัญญาไทย หรือ อสทท. เดิม จะได้รับสิทธิการสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญา (อสทท.) ในลำดับแรก

กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงใคร่ขอความร่วมมือจากสมาชิกอาสาพิทักษ์ภูมิปัญญาไทยช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวการรับสมัครเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชน (อสทท.) ให้กับเพื่อนสมาชิกเครือข่ายฯ เดิม และประชาชนผู้สนใจทราบโดยทั่วกัน โดยสมาชิกเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชนเดิม (อสทท.) และประชาชนทั่วไปที่สนใจจะสมัครเข้ามาเป็นเครือข่ายทรัพย์สินทางปัญญาภาคประชาชน ในนาม "อาสาพิทักษ์ทรัพย์สินทางปัญญา" สามารถส่งใบสมัครเข้าร่วมเป็นเครือข่ายฯ ได้ที่ ศูนย์ทรัพย์สินทางปัญญา กรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรับสมัครจะได้แจ้งให้ทราบต่อไป โดยสมาชิกอาสาพิทักษ์ภูมิปัญญาไทยจะได้รับข่าวจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรงตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ สำหรับประชาชนหรือผู้สนใจทั่วไป สามารถติดตามข่าวสารได้จาก www.ipthailand.go.th

กฎหมายลิขสิทธิ์ ให้การคุ้มครองการแสดงออก ซึ่งความคิด มิได้คุ้มครองตัวความคิดโดยตรง ลิขสิทธิ์เป็นสิทธิทางกฎหมายที่รัฐให้ความคุ้มครองผู้สร้างสรรค์ในบางวรรณกรรม นาฏกรรมดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ และงานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์หรือศิลปะ เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิที่จะป้องกันมิให้บุคคลอื่นมาทำการลอกเลียนงานของตน โดยมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะทำซ้ำหรือดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาในงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น และอนุญาตให้ผู้อื่นใช้ลิขสิทธิ์ในการทำซ้ำดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน

อายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

โดย นายธีรพันธ์ ดวงพลอย

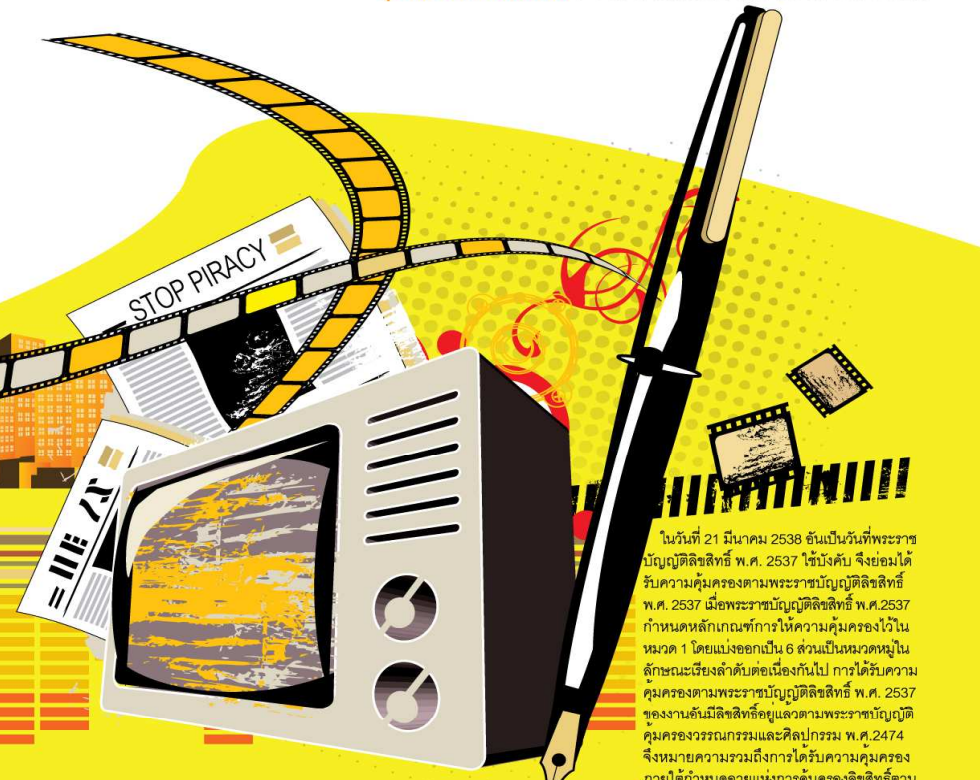
ผู้สร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์ตามที่กฎหมายกำหนดจะได้อายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์นั้น โดยไม่ต้องไปจดทะเบียน ซึ่งเป็นการที่รัฐให้การรับรองสิทธิตามธรรมชาติของเจ้าของลิขสิทธิ์ และให้สิทธิเด็ดขาดในการแสวงหาผลประโยชน์ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งตามที่กฎหมายให้ความคุ้มครองเพื่อจูงใจให้มีการสร้างสรรค์ผลงานลิขสิทธิ์ใหม่ๆ ออกสู่ท้องตลาด เมื่อครบกำหนดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว บุคคลทั่วไปสามารถนำผลงานลิขสิทธิ์ไปใช้ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ประเทศไทยมีกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์หลายฉบับโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม และศิลปกรรม พ.ศ. 2474 ได้กำหนดให้ลิขสิทธิ์มีอายุตลอดชีวิตผู้ประพันธ์ซึ่งรวมถึงผู้แต่งเพลง ผู้ทำ และก่อให้เกิดงานศิลปกรรม และต่อไปอีก 30 ปี (มาตรา 14) ต่อมาได้มีการออกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ซึ่งในมาตราได้บัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 และได้กำหนดให้ลิขสิทธิ์มีอายุตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอายุต่อไปอีกเป็นเวลา 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย (มาตรา 16 วรรคแรก)

สำหรับกรณีผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคลให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลา 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์งานขึ้น (มาตรา 16 วรรค 2) ต่อมาได้มีการออกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งในมาตรา 3 ได้บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 และกำหนดให้ลิขสิทธิ์ มีอายุตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอายุต่อไปเป็นเวลา 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย (มาตรา 19 วรรคแรก)

ในกรณีนี้ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคลให้ลิขสิทธิ์มีอายุ 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น (มาตรา 19 วรรคท้าย) นอกจากนี้ในบทเฉพาะกาลมาตรา 78 วรรคหนึ่งได้บัญญัติว่า “งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช 2474 หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้”

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้เสียหายเป็นผู้สร้างสรรค์งานประเภทศิลปกรรม ลักษณะงานจิตรกรรมรูปการดูนโดยโฆษณาครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2512 ต่อมามีการเผยแพร่และผลิตลิขสิทธิ์ผู้เสียหายโดยการนำของเด็กซึ่งมีผู้ทำซ้ำและดัดแปลงขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายจำนวน 2 ตัวออกขาย เสนอขายแก่บุคคลทั่วไปเพื่อแสวงหากำไรทางการค้า และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุม

ในวันที่ 21 มีนาคม 2538 อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ใช้บังคับ จึงย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เมื่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองไว้ในหมวด 1 โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วนเป็นหมวดหมู่ในลักษณะเรียงลำดับต่อเนื่องกันไป การได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ของงานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 จึงหมายความว่าความคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่ปรากฏได้กำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 19-26 ควบ

อัยการไต่สวนฟ้องขอให้ส่งโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4, 6, 8, 15, 27, 31, 61, 69, 70, 75, 76 และ 78 ให้สินค้าเลียนเด็กจำนวน 2 ตัว ของกลางที่ละเมิดลิขสิทธิ์ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ และสั่งให้จ่ายเงินค่าปรับฐานละเมิดลิขสิทธิ์กึ่งหนึ่งให้แก่ผู้เสียหายซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ใจยออุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกามีคำพิพากษาสรุปได้ว่า แม้พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2521 มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 3 บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 แต่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

พ.ศ. 2537 มาตรา 78 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลบัญญัติให้ความคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ในวันที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ใช้บังคับให้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ต่อไป

เมื่องานสร้างสรรค์ประเภทศิลปกรรมลักษณะงานจิตรกรรมภาพการดูนของผู้เสียหายตามฟ้องมีการโฆษณาครั้งแรกเมื่อ 1 มกราคม 2512 และเป็นงานที่ได้รับคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 โดยครบกำหนดอายุคุ้มครองลิขสิทธิ์ 30 ปี นับแต่วันโฆษณาตามพระราชบัญญัติดังกล่าวในวันที่ 1 ธันวาคม 2542 งานดังกล่าวจึงยังไม่สิ้นอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

เมื่องานสร้างสรรค์ตามฟ้องเป็นกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคลและมีการโฆษณาในงานดังกล่าวแล้ว จึงมีอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 19 วรรคท้าย เมื่อจำเลยกระทำละเมิดต่องานอันมีลิขสิทธิ์ ของผู้เสียหายเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2549 ซึ่งยังอยู่ในกำหนดระยะเวลาอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี นับแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2512 ซึ่งเป็นวันที่ผู้เสียหายได้โฆษณาในงานเป็นครั้งแรกกระทำการซ้ำโดยเจตนาเป็นความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ตามมาตรา 3 (1) ประโยชน์มาตรา 70 วรรค 2 (ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 30452551 แห่งลงวันที่ <http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/docdetail.jsp>)

ความรับผิดชอบของเจ้าของพื้นที่ที่ให้ผู้อื่นใช้พื้นที่ในการละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้า

โดย นายปริชญา โพธิ์งามกุลณีนี

“แต่ไม่ไปพันธุทิพย์ แต่ไม่ไปพันธุทิพย์แน่นอน อย่าไปเลยนะขอวอน คราวก่อนก็เคยพูดคุยว่าจะไม่ไปพันธุทิพย์”

ผมเชื่อว่าผู้ที่อ่านเมื่อเพลซังต์นั้น อาจจะคิดในใจว่าบทความนี้จะพูดถึงอะไร และจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทความนี้อย่างไร หลายท่านอาจจะพอเข้าใจว่าเมื่อหลายปีก่อนเพลงนี้ถูกแต่งและขับร้องโดย เสก โลโซ ซึ่งสะท้อนถึงสภาพสังคมในขณะนั้น ที่มีการขายสินค้าละเมิดกันอย่างมาก และโจ่งแจ้ง

อย่างไรก็ดี ในขณะนั้นรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พยายามที่จะแก้ไขปัญหานี้ จึงได้มีการขอความร่วมมือกับภาคเอกชนที่เป็นเจ้าของอาคารสถานที่ให้ผู้อื่นเช่าหรือใช้พื้นที่ในการประกอบธุรกิจ โดยให้มีการตรวจสอบบุคคลที่มาเช่าหรือใช้พื้นที่ไม่ให้มีการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้า กระนั้นก็ตาม ปัญหาการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องนี้

โดยท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญและให้ความเห็นชอบในมาตรการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งถือเป็นนโยบายและวาระแห่งชาติซึ่งไม่ใช่ปัญหาเรื่องเทปซีดีเสียทีเดียวการปราบปรามกันเท่านั้น แต่ันคืออนาคตของชาติ จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติขึ้น คือ คณะกรรมการนโยบายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยมี 3 ยุทธศาสตร์สำคัญที่จะต้องดำเนินการ ได้แก่ การป้องกันปราบปรามการศึกษาดูแลและกวดขันจริงจังขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป้าหมายทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาของรัฐบาลไม่ใช่เพียงเรื่องการจับกุมสินค้าละเมิดเท่านั้น แต่เป็นเนื่องการวางรากฐานในทางเศรษฐกิจของประเทศและบูรณาการทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

นอกจากนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ที่ใช้บังคับอยู่ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน กล่าวคือ ไม่สามารถปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าที่มีจำนวนมากได้ เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้นำพื้นที่ออกให้บุคคลอื่นใช้ในการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ และเครื่องหมายการค้า ทำให้เกิดปัญหาในการปราบปรามการละเมิด เนื่องจากสถานที่ที่ทำการผลิตหรือขายสินค้าละเมิดดังกล่าวจะเป็นสถานที่ซึ่งไม่ได้เป็นของผู้ทำละเมิดเองโดยตรง แต่เป็นสถานที่ที่เช่ามาจากผู้อื่น จึงไม่สามารถลงโทษเจ้าของสถานที่หรือผู้ครอบครองได้ จึงทำให้เกิดการขายสินค้าละเมิดกันอย่างแพร่หลาย ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว

กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงได้ดำเนินการยกร่างแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ และกฎหมายเครื่องหมายการค้า เพื่อกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของพื้นที่ให้ผู้อื่นใช้พื้นที่ในการละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้า โดยกระบวนการยกร่างกฎหมายทั้งสองฉบับนี้ได้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและอยู่บังคับกฎหมาย (Focus Group) และมีการประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นอกจากนี้ได้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ อีกด้วย ซึ่งร่างกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าลดลง และจะช่วยให้มีกฎหมายที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน

อย่างไรก็ดี เมื่อมีการยกร่างแก้ไขกฎหมายทั้งสองฉบับซึ่งมีผลบังคับต่อประชาชน การหลวมตัวระหว่างเจ้าของสิทธิ์และสังคมจึงเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเป็นสำคัญและต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงสภาพสังคมตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยโดยพิจารณาว่าเหมาะสมกับกฎหมายหรือไม่ ซึ่งจะทำให้เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้วจะไม่เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยเหตุนี้กฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงได้มีการระบุรายละเอียดเพิ่มเติมโดยกำหนดไว้ในกฎกระทรวงเพื่อที่จะไม่มีความขัดแย้งในการตีความและในทางปฏิบัติ

นอกจากนี้ ในปัจจุบันได้มีการขายสินค้าละเมิดผ่านเว็บไซต์เป็นจำนวนมาก แต่ไม่สามารถลงโทษผู้ให้บริการเว็บไซต์ที่

มีการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าได้ทำให้การปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันไม่ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ให้บริการเว็บไซต์ไว้ ดังนั้นกฎหมายทั้งสองฉบับนี้ จึงได้มีการกำหนดความรับผิดชอบให้ผู้ให้บริการเว็บไซต์ที่มีการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าด้วย

ปัญหาการขายสินค้าละเมิดในพื้นที่ต่างๆ ไม่ได้มีปัญหาเฉพาะในประเทศไทย เท่านั้น แม้กระทั่งในประเทศต่างๆ ก็ประสบปัญหาเช่นกัน เช่น สหรัฐอเมริกา ของง สหภาพรัฐประชาชนจีน ที่ลี้ป็นสมาเลเซีย เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกา ถึงแม้ว่ากฎหมายระดับรัฐ (Federal Law) จะไม่ได้กำหนดความผิดของผู้ให้เช่าพื้นที่เช่าไปเป็นกรณีเฉพาะ แต่มีแนวคิดพิพาท (Common Law) ที่กำหนดให้ผู้ใดที่มีส่วนสนับสนุนในการละเมิด หรือได้รับประโยชน์จากการกระทำละเมิด มีความผิดฐานเป็นผู้กระทำละเมิดลำดับรองด้วย โดยนำหลักการของการละเมิดทั่วไป มาปรับใช้ในการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาโดยได้วางหลักไว้ดังนี้

- 1. Vicarious Infringement มีองค์ประกอบความผิด คือ (1) ผู้ให้เช่าพื้นที่มีความสามารถที่จะควบคุมการกระทำที่เกิดขึ้นในพื้นที่เช่า (Control) (2) ผู้ให้เช่าได้รับประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำละเมิดที่เกิดขึ้นในพื้นที่เช่า (Obtain direct financial benefit)
- 2. Contributory Infringement มีองค์ประกอบความผิด คือ (1) มีส่วนร่วมสนับสนุนในการกระทำละเมิดของบุคคลอื่นไม่ว่าด้วยวิธีใด (2) โดยรู้ถึงการกระทำละเมิดนั้น

ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าหากชาติศาลได้ลงโทษเจ้าของพื้นที่ ดังนี้

- 1. เจ้าของพื้นที่ที่รู้ว่ามีมีการขายสินค้าละเมิด แต่เพิกเฉยและปล่อยให้เช่าขายสินค้าละเมิดต่อไป มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการละเมิดด้วย (Inwood Labs, Inc. v. Ives Labs, Inc.; 1982)
- 2. เจ้าของพื้นที่ที่ตลาดนัดที่เปิดให้เช่าพื้นที่เป็นรายวันต่อรวมรับผิดชอบในการขายสินค้าละเมิดของผู้เช่าเนื่องจากเห็นจรรยาบรรณว่าละเมิดของผู้เช่า เจ้าของพื้นที่ที่ปล่อยให้เช่าพื้นที่ซึ่งตนออกได้ (1) เจ้าของพื้นที่ที่สามารถได้ผู้เช่ารายใด ที่ไม่ประสงค์จะโทษของในพื้นที่ของตนออกได้ (2) เจ้าของพื้นที่ได้รับประโยชน์ทางการเงินโดยตรง จากการเช่าพื้นที่และค่าเช่าสถานที่ (Fonovisa Inc v. Chery Auction Inc; 1996)

อย่างไรก็ดี กฎหมายของสหรัฐ New York "New York Real Property Law" (ที่บังคับใช้เฉพาะในรัฐ New York เท่านั้น) กำหนดว่าผู้ให้เช่าต้องร่วมรับผิดชอบในการค้าขายที่ผิดกฎหมายของผู้เช่า (รวมถึงการขายสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา) ถ้าเจ้าของสถานที่รู้ถึงการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้น แต่เพิกเฉย ไม่ยอมบอกเลิกสัญญาเช่า และได้ผู้เช่าที่กระทำผิดกฎหมายออกไป โดยได้มีแนวคิดพิพาทในคดี 1165 Broadway Corp. v. Dayana of NY Sportswear, Inc., 1995 ที่ศาลพิพากษาให้เจ้าของสถานที่ต้องร่วมรับผิดชอบในการขายสินค้าละเมิดเครื่องหมายการค้าของผู้เช่าด้วย

นอกจากนี้ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ก็ประสบปัญหาการขายสินค้าละเมิดเช่นกัน ซึ่งเจ้าของสิทธิหลายราย เช่น Prada, Chanel, Louis Vuitton, Gucci และ Burberry ได้ทำการฟ้องร้องดำเนินคดีกับ

เจ้าของอาคารซึ่งอาคารนั้นเป็นที่ที่ประชาชนทั่วไปถือว่าเป็นพื้นที่ที่ขายสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่รู้จักกันในชื่อ "Silk Market" ซึ่ง The Beijing Higher People's Court and the Beijing Second Intermediary Court ได้วางหลักไว้ว่าเมื่อเจ้าของพื้นที่สามารถดูแลและสามารถหยุดการกระทำละเมิดได้ แต่ไม่หยุดการกระทำของผู้เช่า เจ้าของพื้นที่ที่มีความผิดฐานในความช่วยเหลือ สนับสนุนการกระทำละเมิด แต่คดีนี้ยังไม่ได้วางเป็นที่สุด เพราะยังอยู่ในระหว่างพิจารณาในศาลฎีกาของปักกิ่ง อย่างไรก็ตามที่นอกจากที่กล่าวไว้ในลักษณะกฎหมายแล้วยังมีกฎหมายกำหนดเป็น Rules Governing Administration of Leased Property issued by Ministry of Public Security ("MPS") in 1995 อีกด้วย โดยบัญญัติไว้ใน Art. 7.4 : ซึ่งกำหนดให้ผู้ให้เช่ามีหน้าที่รายงานสำนักงานของรัฐวิสาหกิจที่มีสินค้าที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ถ้าผู้ให้เช่าไม่ทำตามจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตและถูกปรับ 10 เท่า ของค่าเช่าพื้นที่

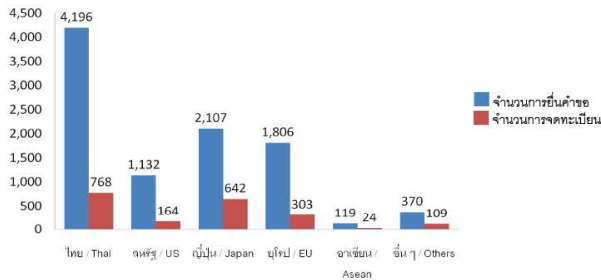
จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้าเป็นปัญหาที่หลายประเทศประสบเช่นเดียวกับประเทศไทย ซึ่งการแก้ปัญหากฎหมายเพื่อกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของพื้นที่นั้น ก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาทั้งหมดไป ซึ่งจะช่วยให้ประเทศเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคตและเป็นส่วนหนึ่งที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ "New Economy" เศรษฐกิจใหม่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ หรือที่เรียกว่า "Creative Economy" ต่อไป

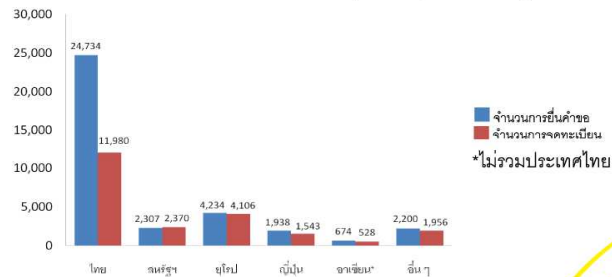
DIP สรุปผลสถิติการค้าเงินงาน ปี 2552

กรมทรัพย์สินทางปัญญา แสดงประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยแสดงผลการค้าเงินงานในปี 2552 ด้วยตัวเลขนสถิติในการให้บริการทางทรัพย์สินทางปัญญา 3 ด้าน ได้แก่

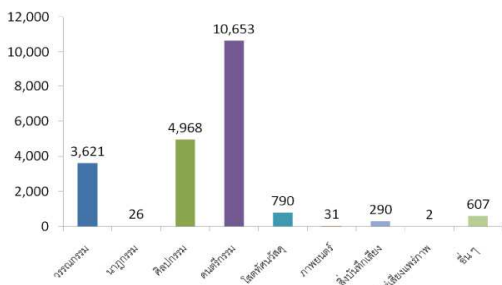
➔ สถิติการยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิบัตร(รวม 9,730 ผลงาน) และการจดทะเบียนสิทธิบัตร(รวม 2,010 ผลงาน) แยกตามสัญชาติ

➔ สถิติการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า(รวม 36,087 ผลงาน) และการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า(รวม 22,483 ผลงาน) แยกตามสัญชาติ

➔ สถิติการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ ปี 2552 (รวม 20,988 ชิ้น)

คำถาม

“ผมขายเสื้อผ้าและตุ๊กตาสองที่ตลาดโรงเกลือ จะมีความผิดตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าหรือกฎหมายลิขสิทธิ์ไหมครับ ?”

คำตอบ

กรณีตามคำถามแยกพิจารณาได้เป็น 2 กรณี
 1. หากเสื้อผ้าและตุ๊กตาที่ขายเป็นสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมายกล่าวคือ เป็นสินค้าที่ไม่ละเมิดเครื่องหมายการค้า (มีเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง) หรือเป็นสินค้าที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ผู้ขายก็จะไม่มีความผิด
 2. หากเสื้อผ้าและตุ๊กตาที่ขายเป็นสินค้าปลอม
 • กรณีที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ผู้ขายจะมีความผิดตามมาตรา 110 (1) แห่ง พ.ร.บ. เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และอาจมีความผิดตามมาตรา 275 ได้ด้วย
 • กรณีที่เป็นงานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นและเป็นการขายเพื่อหากำไรผู้ขายจะมีความผิดตามมาตรา 31 ประกอบกับมาตรา 70 แห่ง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ดังนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาความระหว่ากันกับเจ้าของสิทธิ์ ผู้ขายจึงควรขายเสื้อผ้าและตุ๊กตาสองที่ไม่มีเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง หรือเป็นสินค้าที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นจะดีที่สุดครับ

คำถาม

การที่ผู้ขายเครื่องคอมพิวเตอร์ได้เสนอติดตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ ให้โดยไม่คิดมูลค่านั้น เชื่อกันได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

กรณีที่ผู้ขายเสนอติดตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้แก่ผู้ซื้อเพื่อเป็นการสมนาคุณแก่ลูกค้านั้น ผู้ซื้อพึงระวัง เพราะมักจะเป็นการลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หากผู้ขายยื่นขอเสนอสมนาคุณดังกล่าว ผู้ซื้อควรเรียกให้ผู้ขายมอบสัญญาอนุญาตให้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (License) ให้แก่ผู้ซื้อด้วย หากผู้ขายปฏิเสธหรือไม่สัญญาอนุญาตสงวนให้แก่ผู้ซื้อ ผู้ซื้อไม่ควรรับข้อเสนอการติดตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวจากผู้ขาย เนื่องจากเป็นข้อสันนิษฐานเบื้องต้นได้ว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผิดกฎหมาย

สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโดยตรงได้ที่ สำนักลิขสิทธิ์ โทร. 0 2547 4633

คำถาม

เมื่อผู้จดทะเบียนยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทางอินเตอร์เน็ตแล้วเพราะเหตุใดจึงต้องนำส่งต้นฉบับของเอกสารให้กับทางกรมอีก แลอย่างนี้การยื่นขอจดทะเบียนทางอินเตอร์เน็ตจะมีประโยชน์อย่างไร ?

คำตอบ

เนื่องจากการยื่นจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ถือว่าเป็นการแสดงเจตนาเพื่อจะคุ้มครองสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งสิทธิดังกล่าวสามารถจำหน่ายหรือโอนความเป็นเจ้าของได้ ดังนั้นการดำเนินการตามเจตนาของผู้ขอ ดังกล่าวต้องพิจารณาถึงลายมือชื่อของผู้ขอ จึงจำเป็นต้องให้ผู้ยื่นคำขอนำส่งต้นฉบับของเอกสารนั้น

สำหรับการยื่นคำขอทางอินเตอร์เน็ตนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วให้กับเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือผู้ประกอบการในการที่ได้รับเลขที่คำขอจดทะเบียนก่อน ซึ่งตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้กำหนดไว้ว่า หากมีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายตามยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกันเข้ามาในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้ที่ยื่นขอจดทะเบียนก่อน ย่อมเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

คำถาม

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอทางอินเตอร์เน็ตและมีการชำระเงิน ถ้าผู้ขอฯ ไม่มารับใบเสร็จรับเงิน กรมจะดำเนินการจัดส่งใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ขอฯ หรือไม่ ?

คำตอบ

หากผู้จดทะเบียนมารับใบเสร็จรับเงินเอง ก็จะเป็ประโยชน์ต่อผู้ขอฯ ในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและสามารถแก้ไขได้ในทันทีหากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น แต่ถ้ผู้ขอฯ ไม่มารับใบเสร็จรับเงินที่กรมก็จะดำเนินการจัดส่งใบเสร็จรับเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ขอฯ ตามที่อยู่ที่ได้รับแจ้งไว้

